

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judcători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Guzun Ion

judcând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr și de inculpatul Zolotuhin Alexandr, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Zolotuhin Alexandr XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 22.08.2015-13.05.2016;*
2. *Instanța de apel: 24.06.2016-08.06.2017;*
3. *Instanța de recurs: 19.10.2018-26.02.2019.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 mai 2016, Zolotuhin Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217/1 alin. (4) lit. b), d) Cod penal la 9 (nouă) ani cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. 85 și 87 alin. (1) și (2) Cod penal, s-a adăugat total pedeapsa aplicată prin sentința judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 11.03.2015 în mărime de 450 (patru sute cincizeci) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 (trei) ani, stabilindu-i lui Zolotuhin Alexandr pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani și sub formă de amendă în mărime de 450 (patru sute cincizeci) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 (trei) ani de sine stătător.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Zolotuhin Alexandr și Revenco Albert, în beneficiul statului suma de 4190 (patru mii una sută nouăzeci) lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor și suma de 2000 (două mii) lei cu titlu de achiziții de control, în total suma în mărime de 6190 (șase mii una sută nouăzeci) lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Revenco Albert, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Zolotuhin Alexandr, fiind membru activ al unui grup criminal organizat în înstrăinarea drogurilor, din care făcea parte Revenco Albert, Molcian Valentin, Țoncu Iurie și alte persoane neidentificate, urmărind scopul vânzării substanțelor narcotice, în mod ilegal, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Revenco Albert, au transmis spre realizare, lui Molcian Valentin, 0,9471 gr heroină, pe care ultimul, la 21.04.2015 orele 09:00, i-a realizat inițial lui Țoncu Iurie, o cantitate de 0,051 gr, de substanță în formă de praf și bulgări de culoare cafenie, care potrivit raportului de expertiză nr. 907 din 09.06.2015 reprezintă heroină. Ulterior, în cadrul achiziției de control, Țoncu Iurie Ion, la 21.04.2015 în jurul orelor 16:30, a procurat de la Molcian Valentin spre realizare 10 pachetele de staniol cu substanță în formă de praf și bulgari de culoare cafenie, care potrivit raportului de expertiză nr. 929 din 09.06.2015, reprezintă heroină cu masa totală de 0,4151gr (0,0395gr+0,0448 gr+0,0460 gr+0,0488 gr+0,0533 gr+0,0151gr+CT,04I6gr+0,0383 gr+0,0315gr+0,0562 gr). Ulterior, Zolotuhin Alexandr, în cadrul aceleiași componente a grupului, urmărind scopul vânzării substanțelor narcotice, în mod ilegal împreună și prin înțelegere prealabilă cu Revenco Albert, au realizat la data de 13.05.2015, aproximativ la orele 19:00 lui Molcian Valentin, substanță narcotică neutilizată în scopuri medicinale - heroină, în formă de 3 pachete de staniol cu substanță în formă de bulgări și praf contra sumei de 2000 lei, în care potrivit raportului de expertiză nr. 943 din 17.06.2015, constituie substanță narcotică - heroină cu masa de 0,3917gr. (0,1235gr+0,1281gr+0,1401gr.).

Tot el, în aceleași circumstanțe, la 14.05.2015, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Revenco Albert, au realizat lui Molcian Valentin, aproximativ la orele 21:00, substanță narcotică neutilizată în scopuri medicinale - heroină, în formă 2 pachete de staniol cu substanță în formă de bulgări și praf contra sumei de 600 lei, în care potrivit raportului de expertiză nr. 943 din 17.06.2015, constituie substanță narcotică - heroină cu masa de 0,0804gr. (0,0263gr+0,0541 gr).

În total de către membrii grupului au fost realizate 1,4192 gr de heroină, ce potrivit listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții deosebit de mari.

Ulterior, la 14.05.2015 în jurul orelor 23:45, în timpul percheziției la domiciliul închiriat de Zolotuhin Alexandru și Revenco Albert, situat pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, s-au depistat substanțe psihotrope folosite în scopuri medicinale, tip „Antalgic”, în formă 6 blistere a câte 10 pastile, în total 60 pastile, care conform raportului de expertiză nr. 972-973 din 24.06.2015, conține substanță narcotică - codeină; masa totală a substanței narcotice codeină, care intră în compoziția preparatului combinat „Antalgic”, constituie - 28,716 grame, și 2 pastile comprimate de „RivotriT”, care

potrivit raportului de expertiză nr. 972-973 din 24.06.2015, conține substanță narcotică - clonazepam; masa totală a substanței narcotice codeină, care intră în compoziția preparatului, constituie - 0,3397 grame, ambele substanțe fiind incluse în Tabel II și III Substanțele stupefiante (narcotice) și substanțele psihotrope utilizate în scopul medical, Lista nr. 1 Substanțele stupefiante (narcotice) incluse în listele 2 și 4 ale Convenției Unice a ONU asupra Stupefiantelor din 1961, și care potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile inculpatului Zolotuhin Alexandr au fost încadrate în baza art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, după indicii calificativi: *procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr, și apel suplimentar declarat la 16.03.2017, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei în modul stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Zolotuhin Alexandru să fie achitat de sub învinuirea imputată în baza art. 217/1 alin. (4) lit. b), d) Cod penal.

În motivare a invocat următoarele motive:

- instanța de fond eronat și ilegal l-a recunoscut vinovat și condamnat pe inculpatul Zolotuhin Alexandr de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217/1 alin. (4) lit. b), d) Cod penal, deoarece la baza hotărârii de condamnare au fost puse declarațiile unui singur martor Molcean Valentin, care în această cauză la 21.04.2015 a fost recunoscut în calitate de bănuit pentru faptul realizării drogurilor lui Țoncu Iurie, iar în scopul de a fi eliberat de răspundere penală, Molcean Valentin împreună cu colaboratorii de poliție au planificat învinuirea lui Zolotuhin Alexandr;

- instanța de fond nu a ținut cont, că Molcean Valentin, fiind interogat în calitate de martor în instanța de judecată a confirmat colaborarea sa cu organul de urmărire penală, iar instanța deși urma să aprecieze critic declarațiile acestuia, întrucât în rezultatul colaborării acestuia cu organul de urmărire penală, Zolotuhin și Revenco au fost puși sub învinuire, iar în privința lui Molcean Valentin acuzațiile au fost scoase, astfel, instanța a efectuat o justiție selectivă;

- în opinia părții apărării, în cauza dată a fost provocarea martorului Molcean Valentin, și instigarea acestuia de către colaboratorii de poliție de a mărturisi mincinos împotriva lui Zolotuhin Alexandr și Revenco Albert;

- instanța de fond nu a exclus ca lipsit de probatoriu calificativul grup criminal organizat, format din inculpați și alte persoane, invocându-se art.46 Cod Penal, ori nici un element obligatoriu impus de lege grupului criminal organizat nu se regăsește în această cauză penală. Acest calificativ impus de organul de urmărire penală, precum și întregă calificare a acțiunilor lui Zolotuhin este vădit excesiv și neîntemeiat;

- de asemenea, prima instanță nu a exclus calificativul proporții deosebit de mari, prin prisma art. 134/1 alin.(5) Cod Penal, proporțiile mici, mari sau deosebit de mari determină conform cantităților substanțelor narcotice. Respectiv, potrivit Listei substanțelor narcotice și cantităților acestora nr.13 heroina: cantități mici 0,01 gr,

cantități mari 0,01-2,5 g, iar cantitățile deosebit de mari se consideră cantitățile care depășesc cantitățile mari, respectiv pentru substanța narcotică-heroina, dacă depășește 5 g, însă potrivit rechizitoriului și ordonanței de învinuire Zolotuhin Alexandr împreună cu membrii grupului în total au fost realizate 1,4192 gr de heroină cea ce nu pășește cantitățile mari (2,5gr);

- avocatul apelant a menționat că la judecarea pricinii inculpatul a fost lipsit de dreptul la apărare, prin faptul că i-a fost respins demersul de numire a unei expertize judiciare repetate și de a fi audiat în calitate de martor, Toncu Iurie;

- mai mult ca atât, instanța nu poate reține probele materiale ridicate și depistate la domiciliul inculpatului, Zolotuhin Alexandr, deoarece puteau să aparțină proprietarului imobilului, iar sumele bănești depistate și ridicate din apartament, nu pot constitui mijloace de probă conform art. 131 alin. (2) Cod de Procedură Penală, or, nu există nici o probă că pachetul de hârtie examinat în baza procesului verbal din 28 iulie 2015 este pachetul ridicat de la domiciliul, cu atât mai mult că în procesul verbal de percheziție nu sunt indicate elementele caracteristice a banilor depistați și ridicați, în consecință nu pot fi admiși în calitate de probă și nu pot fi puși la baza sentinței de condamnare;

- la fel a invocat și prezența mai multor erori comise la urmărirea penală care în opinia apărătorului inculpatului demonstrează faptul că dosarul penal în privința inculpatului Zolotuhin Alexandr, este unul fabricat;

- suplimentar indicând că instanța de judecată nu a ținut cont că la 26.10.2015 inculpatul Zolotuhin Alexandr a depus o plângere penală pe numele Procurorului General al Republicii Moldova unde a sesizat faptul că cet. Molcean Valentin desfășoară activitate de comercializare a substanțelor narcotice de la care el personal a procurat substanță narcotică pentru consum propriu, și dorește să colaboreze cu organul de urmărire penală pentru a demasca aceste fapte, totodată a solicitat de a contracara acțiunile criminale ale lui Molcean Valentin, însă contrar prevederilor legale nu a fost informat despre rezultatele examinării plângerii enunțate;

- mai mult ca atât, partea apărării a invocat și faptul că lui Zolotuhin Alexandr nu i-a fost înmănat rechizitoriul, fapt ce se confirmă cu lipsa recipisei la dosar, menționând, totodată, că Zolotuhin Alexandr este vorbitor de limbă rusă, care nu cunoaște limba de stat, iar actele procedurale: ordonanțele de numire a expertizelor, rapoartele de expertiză, ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive, ordonanța de punere sub învinuire, rechizitoriul chiar și sentința de condamnare i-au fost înmănate lui Zolotuhin Alexandr, în limba de stat, fără a fi traduse, fapt ce atestă încălcarea dreptului acestuia la apărare;

- avocatul și-a expus și dezacordul său cu pedeapsa stabilită în privința inculpatului, considerând că eronat au fost aplicate prevederile art.85, 87 Cod Penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr, casată parțial hotărârea atacată, în partea stabilirii pedepsei, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) CPP și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, în partea respectivă, după cum urmează:

Zolotuhin Alexandr recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin.(4) lit. b) și d) Cod penal și condamnat la 9 (nouă) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Conform prevederilor art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată lui Zolotuhin Alexandr a fost redusă drept recompensă pentru încălcarea drepturilor acestuia, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 85 și art.87 alin. (2) Cod penal, prin adăugarea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015 sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 8 (opt) luni, i-a fost stabilită lui Zolotuhin Alexandr pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 8 (opt) luni, care se va executa de sine stătător.

Termenul de executare a pedepsei în privința Zolotuhin Alexandr, urmează a fi calculat din momentul pronunțării deciziei cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui Zolotuhin Alexandr în stare de reținere din 15 mai 2015 până la 17 mai 2015 și în stare de arest preventiv din 17 mai 2015 până la 13 octombrie 2015 și de la 13 octombrie 2015 până la 08 iunie 2017.

În rest hotărârea atacată a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Zolotuhin Alexandr de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. b), d) Cod penal

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În această ordine de idei, instanța de apel a notificat elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. b), d) Cod penal și a menționat că, în urma analizei ansamblului de probe cu certitudine s-a constatat că, inculpatul, Zolotuhin Alexandr, închiriind apartamentul XXXXX, mun. Chișinău, păstra în acesta, contrar normelor citate supra pastile „Rivotril”, „Antalgic” ce conțin substanțe narcotice și psihotrope fără a avea vreo rețetă asupra acestor medicamente, fapt prin care a încălcat legea penală.

Totodată este cert și faptul înstrăinării ilegale de către inculpatul Zolotuhin Alexandr, a substanței narcotice - heroină, lui Molcian Valentin, fapt confirmat prin ordonanța privind efectuarea achiziției de control, în cadrul căreia ultimul l-a telefonat pe Zolotuhin Alexandr, care se afla împreună cu Revenco Albert la domiciliul său din str. XXXXX, mun. Chișinău, și s-a înțeles cu acesta să procure de la el 2 doze de heroină. Astfel, Molcian Valentin a mers pe adresa menționată, unde ajungând, în spatele blocului locativ, Zolotuhin Alexandr a aruncat peste balcon o ață de care Molcian Valentin a legat mijloacele bănești în sumă de 1000 lei, bani pe care i-a primit de la colaboratorii de poliție, după care Zolotuhin Alexandr a coborât pe aceeași ață 2 pachetele din staniol în care se conținea substanță narcotică.

Din declarațiile martorului, Molcean Valentin, instanța de fond corect a constatat că, substanțele narcotice care le-a vândut lui Țoncu Iurie și care le întrebuița personal, la fel au fost procurate de la Zolotuhin Alexandr.

În conformitate cu concluziile rapoartelor de expertiză s-a constatat faptul că toate substanțele ridicate de la domiciliul lui Zolotuhin Alexandr, precum și cele înstrăinate de el martorului Molcean Valentin, reprezintă substanțe narcotice și psihotrope, iar cantitățile sumare ale acestora reprezintă proporții deosebit de mari. (vol. 1, f.d. 74-78, 89-94, 108-111, 122-132, 135- 138, 148-152)

Totodată, instanța de apel a statuat că prima instanță corect a reținut elementele unui grup criminal organizat, deoarece fiecare din ei aveau un rol bine determinat, astfel lui Revenco Albert îi revenea rolul de șofer, iar lui Zolotuhin Alexandr de vânzător, deplasarea în diferite locuri din municipiul Chișinău pentru a procura substanțele narcotice, ceea ce denotă clar elementele constitutive ale unui grup criminal organizat cu scopul de pune în circulație ilegală substanțe narcotice și psihotrope. Stabilitatea grupului se confirmă prin săvârșirea acțiunilor similare în

Respectiv, instanța de apel a stabilit că în speță au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente, prin care s-a stabilit că inculpații au săvârșit fapta prejudiciabilă în mod nemijlocit în calitate de autori, ultimii fiind membrii unui grup criminal organizat, care a desfășurat activitatea criminală până la momentul reținerii inculpaților de către organele de drept.

Instanța de apel a menționat că, probele administrate la materialele cauzei și anume declarațiile martorilor, rezultatele perchezițiilor, concluziile rapoartelor de expertiză efectuate, rezultatele măsurilor speciale de investigații dispuse în cadrul urmăririi penale autorizate de către judecătorul de instrucție, coroborate între ele demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, din conținutul cererii de apel și a materialelor cauzei penale s-a constatat că apelantul a invocat aceleași afirmații pe care le-a făcut în fața instanței de fond și la care aceasta a răspuns detaliat, respectându-se dreptul la un proces echitabil a părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința, conținând răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițând părților să utilizeze eficient dreptul de apel.

Or, față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților, astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea

Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Respectiv, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărîrea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d) Cod penal. Astfel că, instanța de apel a respins alegațiile părții apărării invocate în cererile de apel referitor la faptul că la materialele cauzei nu s-au păstrat probele-corpuri delictive; nu au fost prezentate probe/corpuri delictive ce dovedesc vinovăția inculpaților, iar probele puse la baza sentinței de condamnare reprezintă probe indirecte, care, însă nu indică direct și nu probează vinovăția inculpaților.

5.1. În continuare, instanța de apel, verificând legalitatea pedepsei stabilite inculpatului Zolotuhin Alexandr a constatat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune deosebit de gravă, de persoana celui vinovat, care nu este încadrat oficial în câmpul muncii, cu antecedent penal nestins, nu se află la evidența Dispensarului Republican de Narcologie, însă a comunicat personal că este consumator de droguri, nu are persoane la întreținere, a săvârșit infracțiunea cu scop material, iar circumstanțe care atenuază sau agravează situația nu au fost stabilite de instanță.

Astfel, în opinia instanței de apel pedeapsa stabilită de instanța de fond este echitabilă, legală și proporțională faptei comise, care va restabili echitatea socială și va realiza scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal.

5.2. Într-o altă consecutivitate de idei, cât privește pretinsa încălcare a dreptului inculpatului la interpret, instanța de apel a relevat că acest drept (dreptul la asistența gratuită a unui interpret) își găsește consacrare în art. 6§3 lit. e) din CEDO, menținând că, în speța *Şaman v. Turcia*, CtEDO, pe marginea pretinsei încălcări a dreptului reclamantei la asistența gratuită a unui interpret, ea fiind necărturară și vorbitoare de limbă kurdă, a reiterat principiile generale aplicabile art.6§3 lit.e) din CEDO. Astfel, chestiunea privind cunoștințele lingvistice ale acuzatului sunt de o importanță vitală pentru procesul penal, fiind necesară examinarea dacă natura infracțiunii imputabile și întrebările adresate acuzatului de către instanțele naționale, sunt suficient de complexe pentru a cere o cunoștință detaliată a limbii vorbite de autoritățile naționale. Asistența unui interpret trebuie acordată pe parcursul întregii faze a investigației, în afara situației când în lumina circumstanțelor concrete ale speței se demonstrează existența unor motive convingătoare de a restricționa dreptul acuzatului la asistența promovată de interpret.

Iar în speța *Hermi v. Italia*, Marea Cameră a CtEDO a reiterat suplimentar unele principii degajate pe marginea dreptului la asistența gratuită a unui interpret. Deci, art. 6§3 lit. e) din CEDO garantează fiecărui acuzat dreptul la interpret, care se referă nu doar la declarațiile verbale făcute în cadrul ședințelor de judecată, dar, de asemenea, privește materialul documentar al fazei prejudiciare (*id est*: faza de urmărire penală). Dacă acuzatul nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în instanță, el trebuie să fie asistat de un interpret pentru traducerea și explicarea conținutului documentelor sau declarațiilor făcute în cadrul procesului penal îndreptat împotriva sa. Este absolut necesar pentru desfășurarea unui proces echitabil ca acuzatul să înțeleagă sau să-i fie tradus corect din limba instanței de jurisdicție conținutul faptelor și actelor relevante.

Urmând raționamentele ce derivă din jurisprudența CtEDO, instanța de apel a subliniat că, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, inculpatul a beneficiat de dreptul la interpret. Totuși, instanța de apel a observat că la materialele dosarului nu există nici o dovadă că rechizitoriul ar fi fost comunicat inculpatului, la faza de urmărire penală, în limba pe care o posedă (limba rusă). Însă, instanța de apel a conchis că, această împrejurare în sine nu poate să conducă la o încălcare iremediabilă a dreptului la un proces echitabil, or, încălcarea reliefată nu poate constitui nici motiv de achitare a inculpatului așa cum susține partea apărării, deoarece vinovăția acestuia a fost demonstrată indubitabil.

În opinia instanței de apel pentru omisiunea semnalată, la aplicarea pedepsei în privința inculpatului Zolotuhin Alexandr, urmează a fi aplicate prevederile art.385 alin.(4) din Codul de procedură penală, conform căroră, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Astfel că, pedeapsa stabilită lui Zolotuhin Alexandr a fost redusă drept recompensă pentru încălcarea drepturilor acestuia, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Totodată, instanța de apel a menționat prevederile art.85 alin. (1) și alin. (3), 87 alin. (1) și (2), 88 alin. (3) și raportându-le la caz, a reținut că pedeapsa sub formă de amendă aplicată lui Zolotuhin Alexandr prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015 (devenind irevocabilă la 27.03.2015), a fost executată integral, fapt adevărit prin ordinul de încasare a numerarului nr.99916372 din 13 martie 2015, însă nu a executat integral pedeapsa complementară sub formă de privare de a conduce mijloace de transport. Or, conform art. 65 alin. (4) din Codul penal, la aplicarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.

Față de cele ce preced, instanța de apel a dispus executarea de sine stătător a pedepsei de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport (a părții rămase

neexecutate) aplicată în privința lui Zolotuhin Alexandr Vladimir prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 11.03.2015. (vol. III, f.d. 82-83)

O astfel de opțiune a instanței de apel are ca rațiune împrejurarea că pedepsele în discuție sunt eterogene și nu pot fi cumulate prin definiție.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 14 iulie 2017, este atacată, la 03 august 2017, cu recursuri ordinare de avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr și inculpatul Zolotuhin Alexandr, care solicită casarea acesteia, precum și a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea imputată.

6.1. Avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr invocând art.427 alin. (1) pct.6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii care este expus neclar; instanța a admis o eroare gravă de drept care a afectat soluția instanței și pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită*, a expus aceleași argumente ca și în cererile de apel (f.d.130-137, vol. IV; f.d.70-76, vol. V).

În opinia părții apărării, instanța de apel a examinat superficial cauza, a respins neîntemeiat toate cererile inculpatului și a apărării acestuia, totodată a menținut eronat concluzia instanței de fond în privința vinovăției lui Zolotuhin Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit.b), d) Cod penal, fără a combate alegațiile inculpatului Zolotuhin Alexandru și apărării acestuia, fapt ce confirmă că acestea nu au fost auziți. Instanțele de fond nu au efectuat o activitate judecătorească, s-au manifestat vădit în favoarea acuzării și nu a exprimat în hotărâre interesele legii.

Totodată, avocatul recurent menționează că, instanța de apel deși a constatat că la materialele dosarului nu există nici o dovadă că rechizitoriul ar fi comunicat inculpatului la faza de urmărire penală în limba pe care o posedă, a considerat eronat că această împrejurare în sine nu poate să conducă la o încălcare iremediabilă a dreptului la un proces echitabil, iar pentru omisiunea semnalată a ajuns la concluzia că urmează de a fi aplicate prevederile art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, astfel, i-a fost redusă drept recompensă lui Zolotuhin Alexandru pedeapsa stabilită cu un an de zile.

În acest context, partea apărării a relevat că, instanța de apel nu a ținut cont că lui Zolotuhin Alexandru, vorbitor de limba rusă, care nu cunoaște limba de stat i-a fost încălcat dreptul la interpret și la traducere, care a condus la încălcarea gravă a dreptului la apărare și la un proces echitabil, ori învinuirea prezentată și susținută de procuror prin actul de sesizare a instanței (ordonanța de punere sub învinuire (f.d-129 vol.II) și rechizitoriul (f.d-139-147 vol. II) pe lângă faptul că nu i-au fost traduse în limba pe care acesta o înțelege, această învinuire nu este clară, concretă și previzibilă, fapt ce conduce la nulitatea acestor acte procedurale prin prisma art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală.

6.2. Inculpatul Zolotuhin Alexandr a invocat aceleași temeuri pentru recurs, care au fost invocate de avocat, considerând că dosarul a fost fabricat, deoarece toate acțiunile întreprinse la faza de urmărire penală au fost cu încălcări grave a legii.

Totodată, menționând că, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece a fost privat de interpret, or, toate actele, inclusiv rechizitoriul nu i-au fost înmânate în limba rusă pe care o posedă și nu a avut posibilitatea de a se apăra.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr și de inculpat, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total decizia atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În acest sens este relevantă și practica judiciară constantă „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, care stipulează că: „...în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Prin urmare, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de

prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuțitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând decizia recurată, Colegiul lărgit conchide că, instanța de apel a ignorat prevederile indicate supra, or, lecturând apelurile declarate, se constată că, instanța de apel expunând fondul apelurilor declarate de către avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în aceste apeluri, considerând că: *„...din conținutul cererii de apel și a materialelor cauzei penale se constată că apelanții au invocat aceleași afirmații pe care le-au făcut în fața instanței de fond și la care aceasta a răspuns detaliat, respectându-se dreptul la un proces echitabil a părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținând răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițând părților să utilizeze eficient dreptul de apel.*

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților, astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Ori, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).”

Colegiul lărgit consideră că instanța de apel urma să verifice mai minuțios conținutul cererilor de apel cu afirmațiile invocate de apelanți, și desigur, răspunsurile oferite de către prima instanță cu privire la fiecare argument invocat.

Or, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau

respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (*Hirvisaari împotriva Finlandei*).

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcarea art. 6§1 din CEDO (*Hiro Balani vs. Spania*).

CtEDO în practica sa constantă a menționat că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 §1 din Convenție, include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (*Artico împotriva Italiei*), acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real ascultate, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Prin urmare, art. 6 implică mai ales în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (*Perez împotriva Franței, Van der Hurk împotriva Olandei*)

Colegiul largit constată că, în speța dedusă judecării, instanțele de fond s-au abținut de a da un răspuns special și explicit la întrebări ridicate de apelanți, care sunt invocate și în recursurile ordinare declarate împotriva hotărârilor adoptate de instanțele ierarhic inferioare, și anume în ceea ce privește provocarea și instigarea din partea colaboratorilor de poliție la săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului Zolotuhin Alexandr în speța dată, fiind indicate argumente în acest sens de către partea apărării Chirtoacă Leonid atât în pledoaria avocatului în prima instanță, cât și în cererea de apel (f.d.37-49; 130-137, vol. IV), precum și lipsa unui răspuns la plângerea depusă de către inculpatul Zolotuhin Alexandr la 26 octombrie 2015 pe numele Procurorului General, care potrivit materialelor cauzei a fost expediată în adresa procurorului sectorului Botanica, mun. Chișinău pentru organizarea examinării. (f.d. 6, 7, vol. IV).

Totodată, în aceeași ordine de idei, se atestă că, în recursurile declarate de inculpatul Zolotuhin Alexandr și de avocatul acestuia, se atrage atenția la faptul că, toate actele, inclusiv rechizitoriul nu i-au fost înmânate în limba rusă pe care o posedă inculpatul și nu a avut posibilitatea de a se apăra, considerând că, prin aceasta i-a fost încălcat dreptul inculpatului la interpret.

Colegiul subliniază că, acest argument, a fost indicat și în cererile de apel, dar instanța de apel nu a dat un răspuns detaliat, reieșind din materialele cauzei și în conformitate cu prevederile legale, or, din procesul-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pus la îndoială veridicitatea actelor anexate la materialele cauzei, prin faptul la data de 12 aprilie 2017 s-a pus în sarcina acuzatorului de stat prezentarea participanților la proces a rechizitoriului în limba rusă pe care aceștia o posedă (f.d.162, vol. V), iar în ședința de judecată din 19 aprilie 2017 președintele ședinței anunță că inculpaților li se înmanează suplimentar rechizitoriul în limba rusă contra semnătură, recipisa fiind anexată la materialele cauzei (f.d.164, vol. V). Însă, Colegiul constată că, la materialele cauzei anexate pe perioada judecării cauzei date în instanța de apel, nu este

anexată recipisa privind înmânarea suplimentară a rechizitoriului în limba rusă contra semnătură.

În acest context, Colegiul lărgit menționează că, potrivit procesului-verbal al ședinței preliminare întocmit în prima instanță, la data de 01 septembrie 2015 avocatul inculpatului Zolotuhin A., Chirtoacă Leonid a declarat că: „...recent li-a fost înmănat rechizitoriu cu lista probelor și urmează să fac cunoștință cu acestea și să le traduc clientului meu”.....„onorată instanță, nu solicit traducerea rechizitoriului în limba pe care o posedă inculpații” (f.d.23, vol. III), iar la 28 septembrie 2015, de asemenea, în ședința preliminară inculpatul Zolotuhin A. a declarat că copia rechizitorului nu a primit-o (f.d.43 verso, vol. III)

Ulterior, în ședința de judecată din 05 noiembrie 2015 inculpatului Zolotuhin A. i-a fost înmănată contra semnătură copia rechizitoriului în limba rusă și a declarat că învinuirea îi este clară (f.d. 63, vol. IV; 109, vol. III). Acest fapt, fiind indicat în sentința primei instanțe la pct.67 (f.d.106 verso, vol. IV).

Subsidiar, Colegiul lărgit menționează că potrivit art. 6 parag. 3 CEDO, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa ;b. să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale, etc.

De asemenea, Colegiul lărgit atestă faptul că, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului Zolotuhin Alexandru, reține că pedeapsa sub formă de amendă aplicată acestuia, prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2015, a fost executată integral, fapt adeverit prin ordinul de încasare a numerarului nr.99916372 din 13 martie 2015, însă Colegiul constată că acest ordin este o fotocopie, care nu este autenticată în modul corespunzător stabilit de legislație.

Or, pe copia sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015, este doar inscripția că corespunde originalului și data la care sentința a devenit definitivă (f.d. 82-83, vol. III).

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este una pripită și nemotivată, deoarece instanța, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recursuri, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat de partea apărării, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar

concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr și de inculpatul Zolotuhin Alexandr, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală în privința lui **Zolotuhin Alexandr** XXXXX, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la **11 aprilie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Guzun Ion

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Timofti Vladimir și Guzun Ion

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Zolotuhin Alexandr Vladimir**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate de avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr și de inculpatul Zolotuhin Alexandr, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe Zolotuhin Alexandr Vladimir, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

2. Am semnat cu respect decizia, dar nu am fost de acord cu soluția adoptată și am propus o altă soluție, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, de respingere ca inadmisibile a recursurilor declarate, fiind vădit neîntemeiate, în legătură cu ce expunem opinie separată.

3. Pentru a fi mai succinți, indicăm că susținem în totul ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-7 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019, nr. 1ra-117/2019, în prezenta cauză.

4. Nu am susținut motivarea din pct. 8 și soluția din pct. 9 a deciziei nr. 1ra-117/2019, unde s-au indicat următoarele motive:

4.1. - provocarea și instigarea din partea colaboratorilor de poliție, nu a fost motivată de instanța de apel;

4.2. - lipsa unui răspuns la plângerea depusă de inculpatul Zolotuhin Alexandr la 26.10.2015 pe numele Procurorului General;

4.3. - că toate actele, inclusiv rechizitoriul, nu i-au fost înmânate în limba rusă, pe care inculpatul o posedă, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și la interpret;

4.4. - că nu este autentificat ordinul de încasare a amenzii din 13.03.2015.

Considerăm că motivele din pct. 4.1. nu sunt relevante în speța dată, fiindcă, conform învinuirii și faptei constatate, inculpatul Zolotuhin Alexandr a fost învinuit și condamnat pentru că în componența unui grup criminal organizat, a participat la mai multe episoade de realizare a heroinei, comise la 21.04.2015 ora 09⁰⁰; la 13.05.2015 ora 19⁰⁰; la 14.05.2015 la ora 21⁰⁰, în total 1,4192 g de heroină. Plus, la 14.05.2015, în jurul orei 23⁴⁵, în timpul percheziției la domiciliul închiriat de inculpatul Zolotuhin Alexandr, s-au depistat substanțe narcotice-codeină în masă totală de 28,716 grame + 0,3397 grame, ce formează proporții deosebit de mari. Astfel, este exclusă posibilitatea provocării și instigării la comiterea a 3 episoade de realizare a heroinei și de păstrare a codeinei, ce evident este un motiv inventat de partea apărării, pentru a se eschiva de răspunderea penală.

Referitor la motivul din pct. 4.2 - lipsa de răspuns la plângerea inculpatului Zolotuhin Alexandr adresată Procurorului General, în care Zolotuhin Alexandr a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Molcean Valentin - martorul decisiv în confirmarea învinuirii în privința lui Zolotuhin Alexandr, pentru realizarea substanțelor narcotice și denunț calomnios, considerăm că instanța de fond și instanța de apel, punând la baza condamnării inculpatului Zolotuhin Alexandr, declarațiile martorului Molcean Valentin și alte mijloace de probă, administrate cu ajutorul lui, i-a dat crezare, prin ce a dat răspuns la solicitarea din această plângere. Astfel, acest motiv nu este relevant pentru speța dată.

Cu privire la motivele din pct. 4.3., atragem atenția că în decizia instanței de recurs nr. 1ra-117/2019, în pct. 8, instanța de recurs se contrazice, descriind că rechizitoriul nu i-a fost înmănat inculpatului Zolotuhin Alexandr în limba rusă, apoi indică recipisa (f.d. 109, vol. III), unde este confirmat faptul că inculpatul Zolotuhin Alexandr, la 05.11.2015 a primit copia rechizitoriului tradusă în limba rusă, ce este un motiv evident inventat de partea apărării și urma a fi respins, cu atât mai mult că instanța de apel, pentru neînmânarea rechizitoriului în limba rusă la faza urmăririi penale, a redus pedeapsa stabilită inculpatului Zolotuhin Alexandr.

Motivul invocat în pct. 4.4., cu referire la autentificarea ordinului de încasare a amenzii din 13.03.2015, la fel considerăm că nu este relevant pentru dispunerea rejudecării cauzei în speța dată, fiindcă acest ordin de încasare nu a fost contestat de nici un participant la acest proces penal, de unde rezultă că toți sunt de acord că există astfel de ordin de încasare a amenzii, din 13.03.2015.

5. Reieșind din cele expuse, considerând că prin sentință și decizia instanței de apel s-a efectuat corect și echitabil justiția în speța dată, am propus soluția, prevăzută de art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, de respingere ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de avocatul Chirtoacă Leonid în numele inculpatului Zolotuhin Alexandr și de inculpatul Zolotuhin Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe Zolotuhin Alexandr Vladimir, cu menținerea deciziei atacate, dar nu am fost susținuți de ceilalți judecători.

Judecători

Timofti Vladimir

Guzun Ion